

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

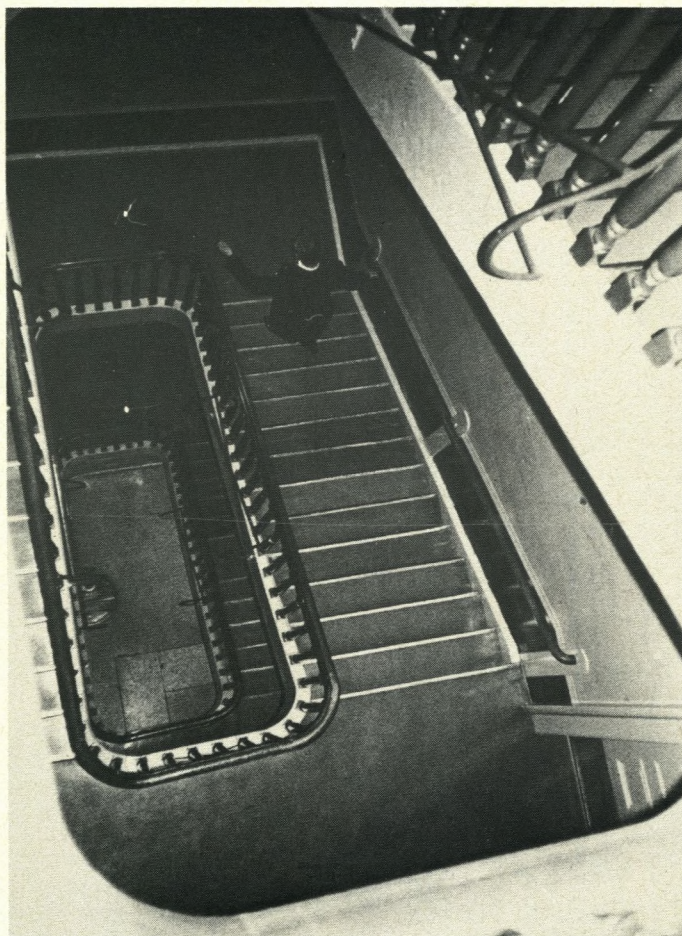
SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Årgang 66 . Nr. 7

September

1981

Billedtekst: Se side 103 nederst.

Her kommer DISTRIKTSBLADENE

Distriktsbladernes Annonceekspedition har arbejdet

over 25 år med og for Danmarks Distriktsblade

- både i Storkøbenhavn og Provinsen.

Og vi sætter en ære i at vide alt om **samtlige**
over 340 blade med et oplag på næsten 5½ mill. eksemplarer.

(01) 12 38 40

giver svar på alt om

SAMTLIGE DANMARKS DISTRIKTSBLADE

Vi ekspederer Deres ordrer til Danmarks Distriktsblade

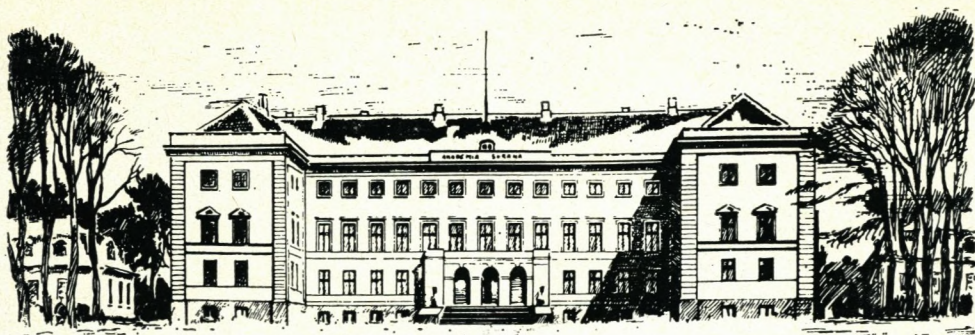
- evt. blot på een ordreseddel eller kopi af indrykningsplanen.

Der er masser af arbejde og penge at spare på vor service.

Send ordrerne samlet til

DISTRIKTSBLADENES ANNONCEEKSPEDITION

Store Strandstræde 21, 1255 København K. Telf. (01) 123840.

C.W. Tom Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORØNER-BLADET

SEPTEMBER 1981

66. ÅRGANG

NUMMER 7

Den lille translokation den 13. juni 1981

Festsalen var faktisk fuld, selvom denne translokation kun var for 9. og 10. klasse og en del af ikke-afgangsklasserne. De traditionelle sange blev sunget, og alt gik som sædvanlig. Vi begyndte med: »Morgenhanen atter gol«. Vor nye rektor Erling Kristensen bød velkommen og aflagde beretning, som bringes her.

Rektors tale

Der er tradition for, at denne lejlighed benyttes af skolens rektor til en art årsberetning, en kalejdoskopisk vurdering af det forløbne skoleår. Skolens nuværende rektor er noget handicappet i år. Mit kendskab begrænser sig jo til forløbet af den sidste måned sid.

Selv har jeg brugt den måned – synes jeg – meget energisk. Jeg har også haft aftenerne for mig selv, da jeg har boet alene her.

Jeg vil gerne sige, at jeg fra starten har fået en meget positiv og venlig modtagelse fra alle sider. Ikke mindst har kostinspektørerne tålmodigt lyttet til og besvaret mine spørgsmål om de mange for mig nye problemer netop omkring kostskolesager. Selv er jeg blevet klar over, at der er meget at bruge sin energi på. Allerede min anden dag på skolen blev jeg viklet ind i en – opdagede jeg senere – gammel sag, som jo også er lidt af en varm kartoffel. Jeg kom til at spørge ved et møde med en repræsentant for undervisningsministeriet, hvorfor mon Sorø Akademis Skole kun havde én lille gymnastiksal til 500 elever. Og så skal jeg love for ... nå, jeg vil ikke sige mere lige nu.

Vi trænger hårdt til en hal

Men for mig er den vigtigste sag at få klarert hurtigst muligt at få en sportshal – alle kræfter må sættes ind på det. Vigtigt er det,

at alle vi, der har interesse i det projekt, står sammen om det, står enigt sammen om det. Det er mit håb, at det skal lykkes for skolen. Det vil have stor betydning for os, både m.h.t. mulighederne for at få rimelige arbejdsvilkår i faget idræt også i vinterperioden, men sandelig også for os som kostskole, ja, som skole i det hele taget. En sportshal vil give os en række muligheder for fællesaktiviteter for alle eleverne, som vi ikke rigtigt har i øjeblikket.

Jeg har fået en henvendelse fra en kreds af forældre, som tilbyder støtte til et udvidet skole-hjem samarbejde. Jeg vil godt sige, at jeg er meget glad for den henvendelse, som er et udtryk for, at der er interesse for skolen. Jeg har også konstateret, at lærerrådet er interesseret i et fornuftigt samarbejde med forældrene. Der blev på lærerrådsmødet, lige før jeg tiltrådte – så jeg har altså ikke æren af det – nedsat et udvalg, som har til opgave at komme med et udspil i første række om et kontaktorgan. Jeg har fået en foreløbig orientering, men jeg mener ikke, det er rimeligt, at jeg siger mere om det her, da det endnu ikke har været behandlet i lærerrådet, men det vil det blive i næste uge. Men jeg synes, det er en meget væsentlig opgave, lærerrådet her har taget op. Den vil få min fulde støtte.

Jeg tror i det hele taget, at det er vigtigt, at gymnasieskolen er åben, dvs. både blander sig i livet uden for murene, men sandelig også er åben overfor råd og kritik udefra. Det er nyttigt og vigtigt for os, der har vor arbejdsplads her, at vi lader os inspirere udefra.

Jeg glæder mig til efter ferien sammen med lærerrådet og interesserede forældre at tage den opgave op.

Vi har i øvrigt – kan jeg oplyse – optaget elever til 6 nye 1.g klasser 2 sproglige og 4

matematiske. Desværre med meget høje klassekvotienter. Desværre har vi næste skoleår ikke tilstrækkelig mange elever til at oprette 10. klasse, men vi har som hidtil haft ansøgere nok til 8. klasse.

Skolen har forøvrigt nu alle grene i gymnasiet på nær den musikproglige gren. Vi dimitterer i øvrigt i 1982 for første gang samfundsfaglige studenter.

Jeg vil stoppe her, men endnu en gang takke for den meget positive og venlige modtagelse. Jeg ser frem til et begivenhedsrigt og spændende arbejdsår i næste skoleår. Vi skal nok finde frem til ting, vi er enige om, men nok også noget, vi er uenige om. Det sidste synes jeg er det mest spændende, vel at mærke, hvis vi i de tilfælde kan finde frem til kompromisser, som de flest mulige kan leve med.

»Som en rejselysten flåde«.

19 elever fra 9. klasse fik derefter bevis for folkeskolens afgangsprøve og 14 fra 10. klasse for folkeskolens udvidede afgangsprøve og følgende afskedsord med på vejen:

Inden jeg giver jer, vi i dag dimitterer med et bevis for FUA eller FA, jeres beviser, vil jeg gerne sige et par ord til jer.

Desværre nåede vi ikke at lære hinanden at kende, og det er kun meget få af jer, jeg har fået lejlighed til at tale med. Ikke engang sidste skoledag kunne jeg deltage i, da man allerede, inden jeg var tiltrådt, havde lagt beslag på mig den dag, så jeg nåede faktisk først tilbage til skolen, efter at 10. kl.-holdet havde fået bank.

Men jeg vil sige til jer, at jeg håber., at I har fået et godt udbytte af jeres tid her. I har i en længere eller kortere periode levet på en kostskole med de fordele og ulemper, det kan have.

Villy Sørensen, forfatteren af »Oprør fra Midten« m. v., som I kender, er en begavet mand, som kan sige kloge ting. Han har skrevet en bog, som hedder »Uden mål og med«; fra den har jeg et citat, som jeg gerne vil læse op for jer. Det lyder som følger:

»Barnet har ikke blot et behov for ledelse og tryghed, men udvikler også et behov for selvstændighed og frihed. Det er ikke naturligt for unge mennesker blot at vandre videre i de ældres spor«.

Jeg ved ikke rigtigt, hvad I tænker ved det citat. Føler I, at det, I nu kastes ud i, er frihed og selvstændighed?

Meget tyder på, at nogle års ophold som alumne her på skolen giver et godt grundlag i en videre tilværelse, som kræver selvstændighed og initiativ. Jeg har allerede fornemmet, at der imellem gamle elever fra Sorø Akademi Skole er en følelse af samhørighed, som er enestående. Noget af det skyldes nok den vidunderlige beliggenhed, skolen har, en natur, som senere i livet må kalde minder frem, men det skyldes også en gennemgående tilfredshed med den påvirkning, man har fået.

Det er på den anden side også mit ind-

tryk, at skolen har et godt renommé p.g.a. de faglige krav, den stiller.

Jeg tror, I vil opdage, hvis I ikke allerede har gjort det, at der rundt omkring forventes noget særligt af jer, når I fortæller, at I er udgået fra Sorø Akademis Skole med afgangsbrev for FA eller FUA. Det er mit håb, at I vil leve op til forventningerne, men det er også vigtigt, at I har mod til at give udtryk for egne meninger og leve i overensstemmelse med dem, men på den anden side er det lige så vigtigt, at man ikke er blind for, at man måske selv har uret. Jeg ønsker jer hjertelig tillykke og alt muligt held og lykke med, hvad I nu måtte kaste jer over.

Inden man sang: »Kong Frederik, glæd dig i din grav«, kunne rektor meddele, at alle elever, der har søgt gymnasiet fra 9. og 10. kl. og havde fået betegnelsen: »egnet« og: »måske egnet« var blevet optaget i skolens gymnasieafdelinger.

Red.

Aage Chemnitz (R 45)

bliver direktør for KGH

Aage Chemnitz (R 45), handelsinspektør i Den kongelige Grønlandske Handel (KGH), har den danske regering indstillet til dronningen til udnævnelse til direktør for KGH. Han afløser direktør Jens Fynbo, der pensioneres pr. 1. december 1981.

Aage Chemnitz, der er født i Lichtenau i Grønland, har haft hele sin karriere i Den Kongelige Grønlandske Handel og er steget i graderne der, indtil han nu udnævnes til den store og ansvarsfulde chefspost.

Han er fætter til vicebiskop Jens Chr. Chemnitz (S 53).

Hjertelig til lykke!

Dimissionen i Sorø Kirke den 19. juni kl. 10

Den tradition, der blev skabt i 1979, giver dimissionen et særligt højtideligt præg. Nogle gamle soranere savner måske festsalen som ramme, men med ca. 125 nyudklækkede studenter, deres pårørende, jubilarer og andre interesserede er kirken den eneste mulighed, og den var helt fuld!

Rektor Erling Kristensen bød velkommen, og vi sang: »Hellig er vor ungdoms lyst«.

Rektors tale

Som traditionen byder skal jeg som skolens rektor sige et par ord til årets studenter, hvad jeg i øvrigt gør med glæde – men også med lidt blandede følelser.

En ting er jo, at det er første gang, jeg deltager i skolens dimission og så ovenikøbet som rektor, men jeg synes selv, at det er meget kort tid, efter at jeg tiltrådte.

Jeg kunne godt ha' tænkt mig, at vi, kære studenter, havde kendt hinanden lidt længere og ikke mindst efter det meget hyggelige samvær i går aftes, kunne jeg godt have undt begge parter et længere samvær. Det kommer vi til at leve med, men jeg vil gerne sige jer tak for i går aftes.

Egentlig er det jo kun en ganske kort periode, hovedparten af jer har tilbragt her på skolen – 3 år er ikke noget langt tidsrum – men det har været på et tidspunkt i jeres tilværelse, hvor man er mest påvirkelig. Og I er blevet påvirket – og *det har I rigtig godt af!*

Det kan næppe overraske nogen, at jeg på skolens vegne – og på egne – udtrykker håbet om, at I har været tilfredse med den påvirkning, I har fået, og at I har været tilfredse med at gå her.

Jeg ved naturligvis godt, at der også blandt gymnasieungdommen er kritiske røster overfor gymnasiet. En del udtrykker endda en meget stærk kritisk holdning til gymnasiets teoretiske indhold og påståede lukkethed. Selv mener jeg, at en del af kritikken er berettiget.

På den anden side er jeg ikke i tvivl om, at I – i kraft af den på mange måder gode almene uddannelse, I nu har afsluttet – har fået et bedre grundlag for social, kulturel og politisk aktivitet, end mange andre unge får. Sådan er *det*, mener jeg. Jeg har ikke givet udtryk for, at jeg mener, at det er retfærdigt, men det vil jeg nu lade ligge og forsøge at formulere, hvad jeg gerne ser *denne* skole vurderet på, nu og i fremtiden. Hvis jeg må formulere det som nogle spørgsmål, som jeg gerne ser hver af jer besvare for jer selv, vil jeg spørge som følger:

Er der et resultat af vort arbejde udover eksamensbeviset?

*Hjælp vi dem, der havde brug for hjælp?
Gav vi os tid til at tænke på trivlsen, lyk-*

ken, miljøet, hvad I vil, inden vi masede fra en forhindring til den næste?

Er der et resultat af vort arbejde udover eksamensbeviset? spurgte jeg.

For mig er en af skolens vigtigste opgaver at ruste eleverne til at leve i en verden, som stadig forandrer sig, og hvor det bl.a. kræves, at man kan samarbejde med mennesker af alle slags, og at man også er i stand til at omstille sig til nye situationer og nye problemer. Dette er for mig et af de vigtigste resultater af vort arbejde, som vi skal dømmes eller vurderes på.

Jeg ønsker også gerne skolen vurderet på dens evne til at give indtryk af, at vi gerne inden for vore rammer (som jo er fastsat af love og bekendtgørelser) ønsker at fremstå som en uddannelsessituation, hvor ...

1) alle – både de, der let tilfredsstillede de krav, vi stillede, og de, der har haft sværere ved det – befandt sig godt, men også

2) som en uddannelsinstitution, som er åben og vågen, dvs. også kritisk overfor livet udenfor.

Der udkom for et par år siden en debutroman af Anne Marie Ejrnæs, som hedder: »Karen og Sara«. Karen er adjunkt på et provinsgymnasium. Sara er elev i 2.g. Hun har store tilpasningsvanskeligheder og er meget skoletræt. Bogen rummer en meget kraftig kritik af dagens gymnasieskole, som den blev oplevet af Karen og Sara.

Der står et sted som et råb fra en af dem, da hun endelig har besluttet sig – hvad de iøvrigt begge gør – til at forlade gymnasiet:

Jeg var dårligt forberedt på gymnasiets realiteter. *Jeg ville så meget, men det var så lidt, der var muligt. For mig!* Jeg klarede ikke at gøre det mulige og leve med det umulige. Fejlen ved mig er, at jeg ikke kan leve inden for rammerne. Og at jeg ikke tør gå udenfor. Eller turde«. Dette citat slutter bogen med.

Kære dimittender! Jeg ved ikke, hvor mange af jer, der i dag siger som hovedpersonerne Karen og Sara:

»Jeg ville så meget, men det var så lidt, der var muligt«.

Men jeg ved, at skolen har ønsket at hjælpe jer eller at inspirere jer til at gøre det, der er muligt inden for vore rammer.

Alle har vel ikke udnyttet det fuldt ud, og det er vel heller ikke for skolen lykkedes i den udstrækning, den ønskede.

En vigtig opgave – som jeg også meget gerne ser skolen vurderet på – er dens evne til at hjælpe eleverne til at leve med det umulige og til at forstå nødvendigheden af det, hvis man vil leve en tilværelse i samvær og samarbejde med andre. En sådan tilværelse kræver nemlig accept af egen begrænsning og tolerance overfor omgivelserne.

Jeg mener altså ikke, når jeg siger: lær at leve med det umulige! bare indordn jer, så går det bedst her i tilværelsen, det er nemlig

ikke på den måde, man holder sig levende. Det sker kun i konfrontation – som ofte kræver mod – med de problemer, der trænger sig på.

Men jeg mener, at naturligvis er ingen fuldkommen, men enhver kan forsøge at være omgængelig og rimelig. Det ville glæde mig, hvis I af det, jeg i dag har sagt, i hvert fald vil huske det.

Dette er nemlig et andet vigtigt resultat af vort arbejde, som vi skal vurderes på.

Hans Hartvig Seedorf siger i en strofe i sin ruskantate til Aarhus Universitet noget klogt og også meget smukt, synes jeg. Noget, som jeg gerne vil dele med jer nu, I forlader os. Og skulle I huske på det endnu til den tid, hvor I får indflydelse på jeres omgivelser, i videre forstand – hvad en del af jer sikkert vil få – ja, så er den ihvertfald ikke skrevet forgæves. Den lyder som følger:

»Engang, når løbet er endt, skal du dømmes på dette:

*Gløder blandt livstræets grene en frugt af
din stræben?*

*Letted du byrden for andre og løfted du
åget?*

*gav du den flygtende time en tilvækst af
lykke?*

Jeres gamle skole vil gerne dømmes eller vurderes på dette.

Jeg ønsker jer hjertelig tillykke med jeres eksamen og held og lykke med, hvad I nu kaster jer over.

Og i overensstemmelse med traditionerne erklærer jeg jer hermed for rette studenter at være. Hav det godt!

Skolens legater

Derefter sang vi: »Jeg veed et sted, som jeg har elsket længe«, hvorefter rektor gav meddelelse om legater:

Rektor H. Raaschou-Nielsens mindelegat for en god soraner: *Peter Kruuse*, De 200 raske gamle soraneres stipendium til *Len-nart Resenbro* og *Per Schmidt*, Pigelegatet til *Anne Dorthe Pihl* og idrætslegatet til *Henriette Pilegaard*.

Soransk Samfunds formands tale

Så kom Soransk Samfunds formand Palle Taarnhøj op på talerstolen for at byde de unge studenter velkomne i Soransk Samfund. Han sagde følgende:

*Hr. Rektor, mine damer og herrer,
kære dimittender!*

»Hvem vi er? Og hvad vi vil?

Det er da så ligetil.

Vi er os og står i dag med et lille vårgrønt flag«.

Disse ord lød til jer på jeres sidste aften som Soranere, idet de dannede afslutningen på Morten Nygaards smukke tale på Trekanten på Overskæringsaftenen, og lad det være de samme ord, hvormed Soransk Samfund byder jer velkommen i vor kreds af gamle soranere.

I det lille vers bliver I spurgt, hvem I er, og I giver selv svaret: »Vi er os«, d.v.s. vi er os selv. Det er et stort og stolt svar at give, og det er måske også lettere at sige det end at være det og være det helt.

At være sig selv er nemlig mere et kvantitativt end et kvalitativt spørgsmål. For vi er naturligvis allesammen, hver især, os selv; men i hvor høj grad er vi det? Selvstændigheden er begrænset, for den ene generation ligner påfaldende den foregående, eller som Piet Hein siger det i et af sine gruk:

»De allersælsomste ting på jord
er frøet og kimen, hvori der bor
lovmæssige kræfter til efterabninger
af allerede levende skabninger.

Frø fra en ganske bestemt lille vildblomst,
bli'r til en yndig gul potentialblomst.

Havefrøet bli'r til en bedblomst.

Menneskekimen bli'r til en nedkomst«.

Jo vist er alt levende efterabninger af forrige generation, men for kenderen er der alligevel en mængde nuancer, som gør det enkelte individ til noget enestående. Når byboen kører forbi en mark med røde køer, så ligner de allesammen hinanden, men for landmanden er der noget særligt ved hver enkelt. Da vi i gamle dage gik i uniform hernede på Skolen, syntes vi alligevel, at hver af os havde sit særpræg, men en dag kom min lillebror på 10-12 år på besøg, og han for lige hen til den første akademiet, han mødte i Klosterporten, idet han troede, det var mig.

Vi er altså i betydelig grad efterabninger, men det i sig selv bringer os ingen vegne. Vi skal også søge at være os selv.

I tidligere tider skrev man åbenbart ikke så meget i de psykiatriske hospitalsjournaler, og i en patientjournal stod: »Patienten ligner Grundtvig«. Så gik der en del år, hvor ingen skrev i journalen, men en dag kom en ny læge, som kiggede i journalen og så på patienten, og så skrev han: »Patienten ligner ikke mere Grundtvig«. Det var hovedindholdet af journalen, men for patienten havde det ikke ført til noget stort engang at ligne Grundtvig.

Man skal være sig selv. »Vi er os selv«, siger I, men hvad er det at være sig selv? Og hvorledes bliver man det, eller som man siger nu om dage, *hvorledes realiserer man sig selv?*

Henrik Ibsen søger at give et svar på dette spørgsmål i »Peer Gynt«, hvor Peer henimod livets slutning møder Knappestøberen, som skal støbe Peer om, fordi han ikke har været sig selv i livet. Det protesterer Peer voldsomt imod, han mener helt bestemt at være sig selv og siger: »Kunne du syne mig i nyerne inde/så ville du træffe bare Peer og Peer/og ikke noget andet og heller ikke mer«. Det tager Knappestøberen ikke for gode varer, og på Peers fortvivlede spørgsmål svarer Knappestøberen: »*At være sig selv er sig selv at døde.*«

J. Anker Larsen har i sin bog Olsens Dårskab sagt det samme på en anden måde, som måske er lidt lettere at forstå: Da Olsen, der senere blev en international berømt klovn, som ung mand kom til cirkus, var han så hel-

dig at møde Alberto, en allerede berømt artist, som så, at Olsen havde mulighed for at blive en god klovn. Olsen selv er meget usikker, men Alberto indøver et cirkusnummer med ham, og da de skal ind i manegen på premieaftenen, siger Alberto til Olsen: »Tænk alene på, at du skal støtte mig, så jeg ikke bliver kedelig, og nummeret falder». Nummeret blev modtaget med jubel af publikum, og efter forestillingen ønsker Olsen begejstret Alberto til lykke med hans succes, hvortil Alberto leende siger: »Er du gal, dreng. Nummeret er jo dit«, og pludselig ser Olsen, at han ved at glemme sig selv, ved at »døde« sig selv, har realiseret sig selv.

Dette bringer mig ind på versets andet spørgsmål:

»Hvad vil vi?«. Dette spørgsmål besvarer I ikke i verset, og lad mig med størstedelen af livet bag mig prøve at svare på – ikke, hvad I vil – men hvad vi gamle håber, at I vil med jert liv. Vi håber, at I vil blive jeres medmenneskers tjener, d.v.s. at I på den plads, I engang skal indtage, tænker mere på arbejdet end på lønnen.

Når nogen søger et arbejde, møder man ofte spørgsmålet: Hvad kan jeg tjene? Og man kan vel dårligt tænke sig noget smukke-re i den situation end at spørge: hvad kan jeg tjene, eller hvem kan jeg tjene, eller hvorledes kan jeg tjene. Lad det altid være hovedtanken i jeres liv, og lad være at forveksle det med det mere ligegyldige spørgsmål: Hvad kan jeg fortjene? *At være sig selv, at realisere sig selv, er sig selv at døde.*

Med disse ord vil vi byde jer velkommen i kredsen af gamle soranere og håbe, at I også vil slutte jer til Soransk Samfund, hvis hovedformål netop er at tjene. I Soransk Samfunds formålsparagraf lyder det i korthed, at vi skal værne om Sorø, og vi skal vække interesse for Sorø ved at fremme soranske publikationer, at vi skal yde trængende kammerater støtte, og vi skal fremme sammenholdet mellem soranere. For igen at bruge Morten Nygaards ord fra Trekantalen: »Vi vil værne

om stedet med de stolte akademiske traditioner, som vi føler et vist smertebetonet vemod ved at forlade«.

På jeres stol lå, da I kom ind i kirken, et nummer af Soranerbladet, hvor I vil finde et lille kort. Hvis I indsender dette kort til Soransk Samfund, vil I i det kommende år være gratis medlemmer af Samfundet, og I vil modtage Soranerbladet, og I vil modtage en indbydelse til Rusfesten, som holdes her på skolen lørdagen før efterårsferien.

Som et ydre bevis på Soransk Samfunds interesse for jer vil jeg overrække en af jeres store Sorø Bog. Den fortæller om egnens, klosterets og Skolens historie og er skrevet af gamle soranere for 60 år siden.

Jeg vil bede Henriette Pilegaard komme herop og modtage den, læse den, opbevare den og drage omsorg for, at den, når dine dages løb er endt, kommer tilbage til Soransk Samfund til nye slægter.

Tillykke og god sommerferie.

Det Lyngbeckske Soranerlegat uddelte ca 80.000 kr.

Herefter uddelte rektor *Det Lyngbeckske Soranerlegat*. Det blev fornyet for følgende: Kåre Lind, Bjarne Rode, Finn Roth Hansen, Bente Marie Olsen, Max Sydendal Jørgensen, John Chr. Jensen, Jacob Nielsen, Claus Verner Jensen, Søren Sørensen, Pia Clemmensen og Henrik Christensen. Af nytildelinger var der kun to: Niels Henrik Kramp (S 79) og Jean Yves Marquard (S 81). *Ialt uddelte legatet omtrent 80.000 kr.*

To af skolens lærere forlader skolen: adjunkterne Ole Frey Pedersen og Michael Stangerup. Og den 1. maj tog rektor Arne Østergaard sin afsked på grund af alder. Skolen takker rektor Østergaard for 23 års god indsats og ønsker ham et lykkeligt otium. Tak for i år! God sommerferie!

Og selvfølgelig sang vi til slut: »Concina-mus o sodales«.

Red.

Soransk Samfunds årsfest lørdag den 17. oktober 1981

PROGRAM:

Kl. 17,00: Deltagerne samles i kirken (over-tøj tilrådes).

Kl. 17,15: Kirkekoncert ved organist Ebbe Truelsen (S 57).
Derefter festtale i skolens festsal: *Vicebiskop Jens Christian Chemnitz* (S 53), *Grønland*.

Kl. 19,00: Souper med vin og derefter kaffe.

Kl. 22,00: (Ca.) Dans til kl. 1,00.

PRIS for deltagelse er 175 kr. pro persona, for juniores (1974–80) dog 100 kr. Alle ledsagere betaler 175 kr.

TILMELDING kan ske ved indsendelse af beløbet til postgiro 4 00 17 10, Soransk Samfunds kasserer, civilingeniør S. Kamman, To-

baksvejen 10, 2860 Søborg, inden den 25. september.

Husk at angive afgangsåret fra skolen, og om du kommer alene eller med ledsager. Hvert medlem kan kun medbringe én ledsager.

PÅKLÆDNING: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset. I tilfælde af overtegning vil de sidst tilmeldte medlemmer ikke kunne komme med. De pågældende vil hurtigst muligt få meddelelse herom, mens deltagerne vil få tilsendt adgangskort med bordkort senest to dage før årsfesten. Kun inddehavere af adgangskort kan deltage i mid-dagen.

Forsidebilledet forestiller en, der havde glemt at tilmelde sig til årsfesten, på vej ned ad østre Trappe. Han kom ikke med!

»Svanens død« eller »Røre i andedammen«

Det nedenfor gengivne digt er tilsendt Soranerbladet af *H. V. Rævske* (S 30), der har fået det af cand. mag. Kjeld Tofte Hansen, der var timelærer i Sorø i 1946-47. Jeg kan huske den berømte »Svanestrid« mellem rektor Bohn og akademigartner Georgsen. Man fyrede med tørv i gymnastiksalen til bad i centralfyret, og fra dette førte en rørslange ud i svanebassinet i gartnergården, hvorved opnåedes, at dette ikke frøs til. Bohn gav ordre til at lukke for dette rør, og Georgsen lod døren til fyrrummet bryde op og åbnede for vandet igen. Hvordan historien endte, fortæber sig i det dunkle, men der må være korrespondancegennemslag i arkiverne. Det har formodentlig været i vinteren 1946-47, at den omtalte strid fandt sted. Hvis nogen husker detaljer, vil Rævske gerne høre nærmere. Skriv til Soranerbladet!

Red.

Mel.: »Den oldenborgske kongerække«

I Sorø sø er en flok svaner,
– det ligger om den halve snes –;
de fleste har vist fine ahner,
ved sommertid kan de beses.
De sejler rundt med stor grandesse
og pynter i den smukke sø;
det er i alles interesse,
at stammen ikke skal udd.
Man derfor altid, når vinteren kommer,
gi'r dem, til det bli'r sommer,
varme og fri station.

Bag ridehusets gule længe
Georgsen har en svanedam.
Den blev holdt varm for skolens penge,
men garderoben – den var klam.
En dag kom det for rektors øre,
med megen undren tænkte han:
»Er det mon sandt, hvad jeg må høre?«
Han skrev til brødens ophavsmand:
»Min Hr. Georgsen, jeg ikke fatter,
De Dem med sligt befatter;
De bru'r mit varme vand!«

Georgsen skrev et brev til rektor
og krævet' med det samme svar:
»Jeg er jo svanernes protektor,
og følgelig jeg ansvar har.
Fra Hølbergs tid har så det været,
at svanerne var i pension,
når de af kulden var besværet.
Som De forstår – en tradition!
Jeg kan dem ikke i stikken lade,
de må ha' varme bade,
ellers kreperer de«.

Og rektor sagen overvejede',
omtrent tre fjerdingår der gik,
han samlede' al den kraft, han ejede',
et myndigt svar Georgsen fik. –
(»Det er et skridt af rækkevidde;
dets konsekvenser fatter jeg.
Det har en form, kun jeg kan gi' det;

nu vil jeg tro, han nærer sig!«)
Og rektor sig til maskinen satte,
skrev, så det kunne batte,
otte ark gennemslag.

Det første med kurér han sendte
direkte til Amalienborg,
de næste to til folk, han kendte,
ved staben i den røde gård,
et fjerde skulde i arkivet,
eet fik det høje fakultet,
og det var næsten også givet,
at »Svalen« skulle have et.
– Og så til stedets diverse blade,
han i reserve ha'de
også en fin kopi.

En dag omkring ved klokken fjorten
på Frue Plads der bli'r panik;
Man skulle til at lukke porten
bag selve rektor magnific',
da kommer ilbud til kvæsturen
med anbefalet brev fra Sor,
og med et vældigt stød i luren
men lægger det på Korsgaard's bord;
og næste formiddag Hr. Kurator,
Kommunitetsdiktator,
Bryder det røde segl.

Han ikke uden spænding læser
den sidste Sorø-bulletin.
»Der kunne skrives flere pjecer
om det forbandede bassin!«
Han samler gennemslag i dynger,
det svimler for den arme mand.
Mens svanerne på dammen gynger
og plasker i det varme vand,
i gymnastiksalen er der frostvej,
blå næse daglig kost er
for Thomsen og kompagni.

Se, det var midt i juletiden,
og parken stod i vinterdragt,
at svanedamsopvarmningsstriden
blev for det år tilendebragt.
I brevet stod omtrent som følger –
med skarpe ord, så vidt vi ved –
med overlæg vi intet dølger,
men gi'r om sagen klar besked:
»Min Hr. Georgsen, der er dog grænser,
mit forbud ej De ænser;
luk for det varme vand!«

Det næste år bli'r småt med brænde,
det anes allerede nu,
Med svanerne det ta'r en ende;
den tanke fylder os med gru.
Når sagens stilling vi betragter,
en løsning dog os falder ind:
Man fyre kan med sagens akter,
når der i skolens træ går svind.
Der ka' bli' varme i svanedammen
og til os allesammen
af tyve tons gennemslag!

Min soranske ungdom af *Andreas William Christensen* (P 02)

fortsat fra juni-nr. side 94

var dog nogle heste og en karl, som havde sit kammer ved siden af hestestalden med gen-nemgang dertil.

Karlen må have været en lystig fyr, thi jeg husker, at vi 4 drenge ofte aflagde ham besøg, når tiden faldt os lang.

De tre brødre Lützen var også alle meget forskellige. De kom fra et meget velhavende hjem og var meget forventede, husker jeg. Et par gange var jeg i en ferie hjemme med brødrene i deres hjem i godsforvalterboligen på Holsteinborg, ligesom et par af brødrene et par gange var hjemme med mig i Tølløse i en ferie. Hvad der er blevet af disse mennesker senere hen, ved jeg ikke. De var ikke særlige begavelse og gik vist forholdsvis hurtigt ud af skolen uden afsluttende eksamen.

Min entre på Sorø Akademis lærde skole og opdragelsesanstalt, som titlen dengang var, skete i den underste klasse, populært kaldet »RASSEN« (forberedelsesklassen – forberassen – rassen), ligesom vi, der gik i den, kaldtes *Rasungerne*. Vi var dengang alles prygelknaben, således måtte vi løbe ærinder i byen for de større, stå ret, når der blev talt til os af en fra en højere klasse; vi skulle tage en lusning med godt humør og fremfor alt ikke indlade os på at sladre, hvad der blev betragtet som det mest foragtelige af alt. På hele skolen gik der på det tidspunkt ca. 120 elever, og der var vel ialt ca. 18 lærere foruden rektor. Den lærer, som jeg husker bedst fra mine Rasdage, var herr *Mikkelsen*, også kaldet *Tyren*. Ham havde vi i fransk, og han hersede med os, navnlig med de franske ord-sprog, og vé den, som ikke kunne sin lektie, han fik sig en halefuld på stående fod, og der var en, der kunne mærkes. Der var navnlig en klassekammerat, som fik kærligheden at føle, han hed Mourier og var en lang lømmel og noget af en nævis fyr. Tyren måtte kende noget til hans far, antager jeg; formodentlig læste han aldrig på sine lektier, eller i hvert fald højest utilstrækkeligt, thi i de fleste fransk-timer havnede han i klemmen på den sorte tavle, som kunne skydes op og ned. Der blev han holdt fast, og så dansede spanskkrøret lysteligt, så herren tudede i højen sky. En anden lærer husker jeg også tydeligt fra det år, nemlig skriveleereren. Han var så fåmælt og så kedelig, at hans lige vist er svær at finde, men forøvrigt ganske harmløs, fandt vi, da han ikke svingede spanskkrøret eller andet torturinstrument.

Klassens fuks glemmer jeg heller ikke så let, hans navn var *Fin Metsikko Lund* (R 1900). Det geniale ved fyren var, at han præsterede at blive oversidder i Rassen tre år i træk. Udscendet af ham var ligeså eksotisk som hans navn. Faderen havde vist levet en del år i Mexico. For at tage klassens anden pol, duksen, skal jeg berette, at han stammede fra et meget fattigt fiskerhjem, men han var meget

dygtig og begavet, dertil en stærk fyr, men noget tung i det i almindelighed. Denne kammerat blev senere tandlæge, og på Tandlægeskolen i København traf han sammen med en anden af mine ungdomsbekendte, en søn af en velhavende dyrlæge. Fiskersønnen hjalp dyrlægesønnen med tandlægestudierne, og den første fik en god eksamen, medens den sidste med nød og næppe kom igennem. Men ude i praksis gik det lige omvendt. Fiskersønnen kom til Læsø og blev gift med smedens enøjede datter og ernærede sig kummerligt, og dyrlægesønnen blev i København, hvor han oparbejdede sig en meget stor praksis og blev en holden mand. Ja, sådan kan det gå i livet: et er søkort at forstå, et andet skib at føre.

Den første dag, man er på skolen, havde de ældre elever for skik at udsperge de nyan-komne om navn, faders stilling og meget mere af fjollet art, og blev der ikke svaret kvikt og hurtigt, vankede der et par lussinger. Var den ulykkelige unge tilmed nævis, risikerede han at blive sat ind under vandposten for at blive døbt. Den dag følte man sig meget lille.

Næste år rykkede jeg op i 1ste studerende, som det hed dengang, og samtidig gjorde jeg mit indtog på selve akademiet, hvor jeg kom på et 4 mands kammer, vendende mod søen. Her residerede *Johannes Pedersen* (S 02) som kammerduks, en meget venlig og dygtig ung mand, som dog måtte afgive magten til sin næstkommanderende. J. P. blev senere professor, formand for Ny Carlsberg Fondet og Medlem af Videnskabernes Selskab. Næstkommanderende hed *Vilhelm Hvalsøe*, kaldet BAB (R 1899). Han var ubehageligheden selv, idet han hersede og regerede med mig arme unge, som var kammerfuks. Jeg måtte lave kammergymnastik, og en dag resulterede det i, at jeg ved at springe over 2 stole, som stod i vinkel til hinanden blev hængende på den skarpe stoleryg med halebenet. Det gjorde ondt, og det var så galt, at jeg måtte 2 uger på sygehuset for at komme mig. Jeg holdt tand for tunge for ikke at få en ekstra stroppetur. Hvis Bab var i ondt lune, kunne det hælde, at ens mellemmad kl. 5, bestående af 2 stykker sammenlagt rugbrød med smør uden pålæg, blev frataget en, og såfremt man protesterede, blev man ganske simpelt låset inde i sit skab, hvor der netop var så megen plads, at man kunne sidde på hug. Når fritimen var omme, blev man låset ud for at være på plads, når læsetiden begyndte kl. 6 eftm. Man fik øjen-skind, maveskind, knaldbombom og meget andet, når Bab var i dårligt lune. Armlæder faldt også af nu og da, og slag af krabasken (en bøgerod endende i en stor knude). Det eneste, jeg undgik, var dans på den ophedede kakkellovn samt at blive hængt ud af vinduet i et håndklæde i 3. sals højde. Om vinteren var det en særlig barbarisk skik at give buksevand, lige efter at man havde skiftet rent undertøj. (Fortsættes i næste nr.).

Cricketkamp med gamle soranere i Sorø søndag den 13. september 1981

Det har været sløjt med tilskuere i de senere år. Vejret kan ingen garantere for, men selv om der skulle komme et par byger, er det sjovt at møde gamle kammerater, og stadion er smukt under alle vejrforhold! De aktive spillere møder kl. 9 ved gymnastiksalen, og kampen begynder kl. 10.

Cricketklubben Soranerne

Frits Krog-Meyer meddeler, at klubben foreløbig ligger i spidsen og skal deltage i slutspillet med Svanholm, Nykøbing F. og AB, medbringende 20 points mod Svanholms 8 og ABs 7. Spilleplanen:

9. august: Soraner-Svanholm på Gentoftestadion.

16. august: Nykøbing F.-Soraner i Nykøbing.

30. august: AB-Soraner på ABs bane.

Kunstmuseet i Sorø

arrangerer en udstilling af maleren *Knud Raaschou-Nielsens* (S 33) arbejder, der har officiel åbning *lørdag den 17. oktober kl. 15*. Alt så samme dag som årsfesten, der begynder kl. 17, så du kan nå begge dele ved at komme lidt tidligere til Sorø den dag!

William Nielsens fond

Tre fremtrædende danske kræftforskere fik den 20. august på hotel Postgaarden i Sorø overrakt hver 60.000 kr. som hædersgave. Det drejer sig om overlæge Blichert-Toft fra Odense, overlæge Bent Nørgaard-Pedersen fra Sønderborg og forskningsstipendiat Lennart Olsson fra Gentoft.

Pengene stammer fra William Nielsens fond, der er stiftet af *Edith Th. A. Petersen* (S 18) den 23. august 1961. William Nielsen var født i et småkårshjem i Sorø og blev handelsuddannet. I 1887 rejste han til Brasilien, hvor han blev ansat hos konsul *Adam Dietrich von Bülow* (S 1859). Han havde store kaffeplantager og bryggeri i Sao Paulo, og Bülow overlod mere og mere af sit arbejde til William Nielsen, der først efter 40 års forløb vendte tilbage til Danmark, hvor han slog sig ned i Sorø. Da han ikke var gift, arvede hans brordatter Edith Petersen hans efterladte formue, som det først lykkedes at få overført til Danmark i 1961, hvorefter legatet blev stiftet med en kapital på 1 million kr. Da brordatteren døde i 1980, arvede fonden hendes efterladte formue på 1 million kr.

Fondens bestyrelse består nu af overlæge Stougaard, Sorø Amts Sygehus i Sorø, direktør Henning Malmberg (42) fra Bikuben i Sorø og advokat Lars Langkjær (S 65).

Junioreuropamesterskaber i cricket

holdtes i Sorø, Ringsted og Slagelse i begyndelsen af august. Placeringen i Midtsjælland af denne begivenhed skyldtes, at Sorø Akademi skole velvilligt stillede det nye alumnat til rådighed til indkvartering af spillerne, der i øvrigt spiste på »Kong Frederik«. En del af kampene spillede på Akademiets stadion. Soranerbladet har fået løfte om en sagkyndig artikel, der bringes snarest muligt.

Runde fødselsdage i sept.

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har rund fødselsdag i september -81:

5. Landsretssagfører Palle Schiøtz (f. 1921), Kirkebakken 95, Karrebækstorp, 4736 Karrebæksminde.
5. Dommer Jørgen Borch-Jacobsen (f. 1921), Dalvejen 14, 8600 Silkeborg.
8. Læge Knud Koch Hertel (f. 1921), Lysestøbervej, 6070 Christiansfeld.
9. Vicekonsul Gunnar Biering (f. 1911), 36 Black Rock Road, Newlands, Wellington, New Zealand.
10. Manager Henning Aalund (f. 1911), 10 Acacia Grove, Fredericton, New Brunswick, Canada.
11. Exam. pharm. Niels Fr. Bundgaard (f. 1921), Ellehammervej 17, 2770 Kastrup.
11. Kontorchef Jørgen Weillbye (f. 1911), Sunesvej 1, 4180 Sorø.
14. Ingeniør Hans-Jørgen Speyer (f. 1921), Skrænten 12, 3460 Birkerød.
15. Civilingeniør Torben Rosendal (f. 1931), Bredbäckvägen 19, S-23050 Bjärred, Sverige.
16. Landsretssagfører Erik Gundlach-Pedersen (f. 1911), Stenosgade 7, 1616 København V.
17. Tømmerhandler Erik Feodor Nielsen (f. 1906), Brogade 25, 5900 Rudkøbing.
19. Ingeniør Niels Andersson (f. 1931), Skolevænget 24, Dagnæs, 8700 Horsens.
20. Bioakustiker Carl Weismann (f. 1906), Strødam, Gadevangsvej 109, 3400 Hillerød.
23. Traktorfører Niels Rønholt (f. 1911), Egemarke, 4591 Føllenslev.
24. Direktør Einar Lesting (f. 1911), Holger Drachmanns Vej 12, 2800 Lyngby.
24. Arkitekt Logan Nørgaard (f. 1931), Marichøj 303, 2990 Nivå.
24. Afdelingssygeplejerske Ruth Sinding-Jensen (f. 1931), Snogegårdsvej 17, 2820 Gentoft.
25. Civilingeniør Hans Østergaard Rasmussen (f. 1906), Ternevej 2 B, 2000 København F.
27. Jan Lautrup-Larsen (f. 1931), Snogegårdsvej 18, 2820 Gentoft.
28. Farvehandler Svend O. Nielsen (f. 1911), Tinggade 2, 4100 Ringsted.

Soranerfrokosten den 4. juni

En soranerfrokost liggende midt imellem den store tilslutning til Fraternitas Sorana's årsmøde og udflugten til Tersløsegaard et par dage efter kunne ganske naturligt ikke skabe trængsel. Trods 10 minutters tålmodig venten blev vi kun seks: Ellen Boserup (27), Dan Fink (27), Tholl (33), Jølver (78), Lars Dalggaard (78) og dertil nedskriveren af denne magre beretning, Herluf Krog-Meyer (09).

Vi blev hurtigt enige om at stryge alle formaliteter, så der blev hverken råbt hurra for vor gamle skole eller gjort forsøg på at syngede det traditionelle vers. Måske netop fordi vi var så få, skabtes hurtigt et virkelig hyggeligt og fornøjeligt samvær, hvortil ikke mindst Fink bidrog med kloge ord og interessante fra et broget livsforløb.

So far, so good! Vi kunne ikke lade være et tænke på Rådhuskælderens vært, der havde dækket et langt bord med fyldte fade og assietter til tredive personer og nu måtte tage det meste tilbage. Vil han kunne forlige sig med det i fremtiden? Er det ikke bedre at komme ham i forkøbet og genindføre skikken fra dengang, vi holdt til på Grand Café, at man meddeler sin deltagelse pr. telefon senest kl. 10 formiddag?

Herluf Krog-Meyer (09).

Soranerfrokosten den 2. juli

Man forstår egentlig godt, om restauratøren bliver lidt forvirret; i juni havde han dækket til 20, og der kom kun 5; denne gang havde han slet ikke regnet med nogen, og så var vi 15^{1/2}! Dog uden repræsentant for bestyrelsen, så stikordet for denne frokost blev »i mangel af bedres havelse«: Krog-Meyer (R 19 og æres-) udbragte leve for skolen og sang for, Baggesen (R 24) startede præsentationsrunden og Saxtorph (S 40) etablerede sig som dirigent.

Aldersmæssigt var vi præget af et stort fremmøde af årgangene 1955-57, og nogle af disse kom endda langvejs fra: Christiani (R 57) fra Malawi, hvor han ovenikøbet er (honorær) generalkonsul, Andreasen (R 57) fra Sao Paolo i Brasilien; den tredje ØK'er Jacobsen (R 57) havde de hentet på hovedkontoret i Holbergsgade. Fra Californien dukkede Carsten Mikkelsen (S 57) op, efter en omvej over Schweiz.

Inden vi fik lokket kosmopolitterne ud af busken, fortalte Fischer (R 56) om holdets 25-års jubilæum. Det var lykkedes at få kontakt med alle 26, og af disse kunne 18 komme på trods af (eller på grund af) at kun een var offentligt ansat. Det kan godt være, at realister i højere grad søger erhvervslivet end studenterne, men det er vel egentlig også meningen med *real*-eksamen (ref.), som jo i øvrigt er afskaffet nu. Man havde været til translokation i kirken, hvor rektor Erling Kristensen som sit første hold dimitterede 125 (!) studenter. Man havde selvfølgelig også hilst

på! Og her havde Fischer opdaget, at nogle af de lærere (»dødsfjender«), som han havde været overordentlig bange for i skolen, nu 25 år senere ikke var slet så frygtindgydende. Men der er ingen tvivl om, at skolens tone var meget autoritær; lektor H. Beck havde fortalt, at samme tone rådede indenfor lærerkollegiet, i hvert fald i begyndelsen af 50'erne.

Derpå lod Andreasen sig provokere til at fortælle om Brasilien, hvor han har boet i 18 år og agter at forblive. Han var ikke i tvivl om, at Brasilien med sine 110 millioner indbyggere og mange rigdomme i fremtiden vil blive en økonomisk stormagt. Som ansat i ØK havde han god indsigt i landets erhvervsliv, og han fortalte, at man på trods af en galopperende inflation (110 pct. p. a.) magtede at have både overskud på betalingsbalancen og stigende realløn. Dette vakte jo både interesse og undren, og diskussionen med spørgsmål og svar blev meget livlig, især med Nissen (S 34) og Stauning (R 29). Christiani understregede både fødselsoverskuddets betydning og umuligheden af at anvende vesteuropæiske politiske normer på U-landene. Hjemmefødslingene stod overfor udlandsdanske, men inden vi nåede at blive uenige, var Saxtorph ufin nok til at afbryde og bryde op; kl. var også næsten 14.

En 7-8 stykker fortsatte på Pretoria, men ikke med at diskutere!

Bortset fra de nævnte var der til stede: Palslev (S 08), æresmedlemmet Ellen Vibeke Jensen (S 13), Børge Jørgensen (S 38), Fischer (S 55) og Søren Majgaard (S 56). Desuden kom Oluf Krog-Meyer (S 18) lige for at hilse på; det var den »halve«!

N. Sx.

Soransk - Herloviansk batøkdyst

Som det er god tradition, havde gammelso-ranere og gammelherlovianere stævnet hinanden til den årlige dyst i parken bag Charlottentlund Slot Kristi Himmelfartsdag kl. 10.

En gæv flok kæmper mødte op med ledsagere, børn og madkurve, øloplukkere, dolke og økser. Afsavede grene var stillet til disposition fra parkens side, og primus motor Poul Ammentorp, Herlufsholm '42 fik som vanligt med sin trillefløjte og klare røst sat system i afviklingen.

Vindere blev: Ungdom: Lars Jensen (søn af Niels Ove Jensen, Sorø '61). Damer: Anni Eifer (gift med Chr. Eifer, Sorø '61). Kæmper: Erik Lauritzen »Laffex«, Sorø '62.

Endnu en virkelig stærk præstation fra gammelso-raner-side. Tidligere års vindere står opført på Sølvpokalen som:

1977: Eskild Kyhn, Sorø '62.

1977: Eskild kyhn, Sorø '62.

1978: Faber Rod, Sorø '62.

1979: Eskild Kyhn, Sorø '62.

1980: Chr. Eifer, Sorø '61.

Hele afviklingen med frokost i det grønne forløb med højt humør. Alderspræsidenten »Stubbe«, Sorø '23 fik sig en lille lur, medens de unge »rasede ud«.

Molt-Wengel, Sorø '39, syntes, det var synd, at gammelsoranerne hvert år var i mindretal. Det kunne ikke blive ved med at gå, og vi måtte håbe på og arbejde på endnu stærkere tilslutning næste år.

Det var en fin dag og en vellykket afvikling. Vi er alle taknemmelige for det store arbejde, der hvert år præsteres af arrangørerne.

Med venlig hilsen

Carl Sodemann (55).

Batøk på Fyn

Så fik vi i år alligevel en rigtig batøkpave på Fyn. Det var ellers lige ved, at vi måtte bruge andre måder.

Vi mødtes søndag den 31. maj kl. 11 med vore damer hos Jens og Gloria Møldrup i dejligt sommervejr, men den sædvanlige eng var p.g.a. fugt meget vanskelig at spille på. Der var en halv snes spillere, og Bastrup lagde sig ret hurtigt i spidsen, men blev så liggende. Endnu efter et par timers forløb var ingen pave fundet, for jorden var som nævnt meget vanskelig. Men sulten og utålmodigheden meldte sig, og man enedes om at spille yderligere 10 min. og så lade den med flest point på det tidspunkt regnes for pave. Flere var da kronprins og konge, men få min. før tid forbarmede sidste års pave Flemming Borch sig og slog sig til rigtig pave. Stor glæde og stor appetit på maden, der blev serveret på terrassen.

Herunder holdt vi vores generalforsamling, og formanden O. Teusch aflagde beretning. Herunder nævnte han, at vores tidligere fynske formand, Suhr Henriksen, er blevet 80 år, og at vores vært Jens Møldrup er blevet 50 år. Desuden lykønskede han Johan de Mylius med doktorværdigheden, som han fornylig opnåede på en afhandling om noget om H. C. Andersen (hvad ellers). Beretning og regnskab blev godkendt, bestyrelsen med O. Teusch som formand blev genvalgt, og selv om vi nok er for få, der møder op, er vi da så glade for hinandens selskab, at vi håber på genmøde omkring baronens fødselsdag.

Herom blev det i øvrigt vedtaget, at bestyrelsen skal finde et passende stykke på teatrets program og så arrangere en aften med det, frem for at holde os strengt til Holbergs fødselsdag og affinde os med, hvad denne dag giver os på teatret. Det blev til et ret specielt stykke i 1980.

Venlig hilsen

Erik Lind (S 31).

Om „Habakuk“er

Mit første bekendtskab med »Habakuk«er oppe på Korsgangen gjorde jeg i 1919 – mit første skoleår, hvor jeg endnu ikke var blevet alumne, hvad først skete året efter.

Jeg havde et eller andet ærinde deroppe – og så skete det! Jeg kom i forbifarten til at kigge hen mod de små ruder i døren hen til nr. 4 – og det måtte de yngre årgange ikke – de skulle »se lige ud«, når de gik på korsgangen, hvad en ikke-alumne jo ikke kunne vide! Kammerduksen, der stod bag vinduet, kaldte mig omgående ind på værelset til »afstraffelse«, og han gav mig så noget, der kaldtes »en nævling«, og det foregik med et slag af en Habakuk i åben og fremstrakt hånd!

I dag, hvor alt er mere blødsødent, lyder det jo lidt voldsomt – men det var det ikke i særlig grad! Det hørte fra gammel tid til, og det tog man ikke så nøje dengang – det grinede man blot af – men alligevel: Jeg husker dog stadig kammerduksens navn og mindes episoden, når jeg ser hans navn i bladet.

Det er faktisk også den eneste gang, jeg har set en Habakuk i funktion.

Da jeg i 1920 blev alumne, fandtes der en Habakuk på alle værelser på Korsgangen – men den var mere en pynt, et statussymbol og et værdighedstegn for kammerduksen, som den hang dér med de mange navne og årstal i duksens skab.

I vinteren 1920 kom katastrofen: *En morgen var de alle væk!* Alle skabe havde været åbenede om natten, og ingen fik at vide, hvad der var bleven af de smukke symboler – men alle var klar over ophavsmanden til deres forsvinden og at de måtte være borte, borte for altid! Alle »Habakuk«erne blev *brændt!*

Op det var vel forudseenhed og eneste mulighed? Havde de eksisteret i dag og været udstillet i et skab, ville der blive et ramaskrig, og de ville blive kaldt torturinstrumenter etc., og Skolens renomé ville lide derunder! Det havde bestemt ikke gået i dagens Danmark, hvor alt er så blødsødent. Den gang var alt mere umiddelbart (men måske mindre kynisk end i dag?).

Lad mig til slut mindes de 3 dejlige år på alumnatet – på Korsgangen – sovesalene etc.! Alt det lagt sammen var »et paradis for drenge« og dertil: udsigten over Sorø sø og Akademihaven. Når jeg senere har besøgt stedet, savner jeg altid mest Korsgangen! Det var der, »den fribårne soraner« skabtes og blev til, og det var en god ballast for livet! På værelserne var der alt, hvad en dreng havde brug for: Renlighed, varme, lys, bord og stol – og det er jo, hvad en dreng behøver, når han skal læse lektier! I fritiden var vi jo på sportspladserne eller i Sorøs smukke omegn.

Alle skolesøgendes mest hemmelige drøm og højeste ønske var dengang: »at komme op at bo på alumnatet oppe på Korsgangen ...«!

Det var den gang!

Kay Wiibroe Segel (S 25), Kolding.

Den Holbergske stiftelse Tersløsegaard har skiftet formand

Den Holbergske Stiftelse Tersløsegaard har fået ny formand. Rektor Arne Østergaard (S 29) har påtaget sig hvervet efter civilingeniør Aage Kann Rasmussen (S 22), der ønskede at trække sig tilbage efter at have beklædt posten i 8 år.

Aage Kann Rasmussen har været en dynamisk formand, i hvis formandsperiode Tersløsegaard er blevet gennemgribende restaureret. Holbergs Mindestuer præsenterer sig nu så smukt, som det overhovedet er muligt. Bestyrelsens sekretær, advokat O. Linnemann-Schmidt (S 59), rettede på bestyrelsesmødet bestyrelsens tak til Aage Kann Rasmussen for godt samarbejde i de mange år og hyldede ham for hans utrættelige arbejde med at skaffe de nødvendige økonomiske midler til restaureringen og driften.

Han overrakte samtidig hermed stiftelsens »hæderstegn« til Kann Rasmussen. Hæders-

tegnet består i en kopi af Holbergs hatte-skilt i sølv.

Bestyrelsen mindedes Stiftelsens afdøde kasserer, fhv. bankbestyrer Poul Andersen (R 25), og som ny kasserer valgtes assurandør Henning Krog-Meyer (R 45), Ringsted.

Efter bestyrelsesmødet samledes bestyrelsen med gårdens beboere og enkelte gæster i mindestuerne, hvor der serveredes en forfriskning.

I det dejlige vejr var dørene til haven slået op, og mens vi sad her og nød fuglestemmerne, satte fløjtespilleren Toke Lund Christiansen et smukt punktum for dagen, da han spillede Johan Sebastian Bach's Partita i A-mol for os. Tonerne passede så dejligt til de smukke barokstuer, at vi næsten kunne se Ludvig sidde henne i hjørnet af stuen og rokke lidt i takt med musikken, mens han smilede til os.

O. L.-S.

Boglegat til Klaus Høeck (S 57)

Den 42-årige forfatter Klaus Høeck (S 57) har fået Gyldendals boglegat for 1980, der består af bøger for 3.000 kr. efter eget valg, oplyser forlaget.

Klaus Høeck har i en række bøger arbejdet med eksperimenterende sprog – og systemdigtning, hvori han har analyseret det vestlige samfunds livsbetingelser.

Sammen med forfatteren Asger Schnack har han i år udsendt en bog om den amerikanske rockmusiker Bowie. Blandt tidligere bøger kan nævnes »Rejse I-V«, »Ulrike Marie Meinhof«, »Topia eller Che Guevara« og »Winterrejse« fra 1979.

Klaus Høeck har studeret jura og medicin ved Københavns Universitet, og han er cand. art. i filosofi fra 1970. Siden har forfatteren undervist i kybernetik, læren om principperne i automatiske maskiners funktion, samtidig med at han har haft løst arbejde som lagerarbejder, postarbejder m. v.

Klaus Høeck fik i 1973–1975 90.000 kr. i arbejdslegater fra Statens Kunstfond.

PS

I øvrigt kan det meddeles, at A. Kann Rasmussen havde guldbryllup den 16. juli. I den anledning lykønskede Palle Taarnborg og overrakte en gave fra Soransk Samfund. Soranerbladet lykønsker også sin mest trofaste medarbejder.

Red.

Vidste du det?

Om pigers optagelse på Sorø Akademis Skole

I en skrivelse fra undervisningsministeriet 31. oktober 1906 godkendtes det, at piger kunne optages i gymnasiet i Sorø i begrænset omfang, hvis de kan søge skolen fra deres hjem. Piger deltager *ikke* i undervisning i legemsøvelser og i sang efter nærmere bestemmelser af rektor og sanglærer.

Se *Meddelelser ang. Sorø Akademi for 1899-1908 af Barfod*. Side 5-6.

I 1981-82 har vi over 200 piger på skolen af ca. 500 elever.

Apropos »Bulesoldet«

Det mærkelige navn for skolens fest for dimittenderne stammer fra, at det oprindeligt blev afholdt i vestibulen. Da der blev for lidt plads der, flyttedes det til festsalen, det holdtes der i mange år, de sidste par år har det været i spisesalen, men i år blev det flyttet tilbage til festsalen for hele arrangementets vedkommende. Det var en meget festlig og god aften i de smukkeste tænkelige rammer.

Maleri sælges

Cirkusbillede af Knud Raaschou-Nielsen sælges. Størrelse 60×70 cm.
Fast pris kr. 3.300,00.

P. Møller Christiansen, (S 75)

tlf. 03 - 53 11 66.

Bedst efter kl. 18,00.

Soranske penne

Ole Warthoe-Hansen (S 34), Henrik Fode og Finn H. Lauridsen:

Søkbøstaden Randers – flodhavn og købmandsby. 200 sider, pris 150 kr. Illustreret med en række tegninger af maleren *Knud Raaschou-Nielsen* (S 35), vistnok nogle af de sidste han tegnede inden sin død sidste år.

Jan Stubbe Østergaard (S 67):

Græsk Keramik og vasmaleri – fra stenalder til hellenistisk tid. 64 sider, Gyldendal, 55 kr.

Thorhild Kjærgaard (S 63):

Konjunkturer og afgifter, om C. D. Reventlow (akademist nr. 98 i Soranerbiografier 1747–1800)'s betænkning om hoveriet af 11. februar 1788, udgivet af Landbohistorisk Selskab 1980.

Hermød Lannung (S 14):

Ungdomskonferencen for folkeforbund, forsoning og fred på Christiansborg den 20.–23. august 1921.

Johan de Mylius (S 63):

Myte og roman. H. C. Andersens romaner mellem romantik og realisme. Doktordisputats ved Odense Universitet, forsvaret med stor dygtighed den 4. maj 1981.

Curt von Jessen (S 46):

Byhuset. Gyldendal 1980.

Kai Hørby (S 54) og Niels Lund:

Om samfundet i vikingetid og tidlig middelalder i Dansk Socialhistorie II

Soranske dødsfald

SVEND HOLST FREDERIKSEN (R 15)
21. november 1897–25. maj 1981

NIELS LARSEN MURNING (22)
26. maj 1906–25. september 1980

NIELS ERIK NØRLUND (S 03)
26. oktober 1885–4. juli 1981

JØRN AHLERS (S 36)
9. marts 1918–8. juli 1981

FRITZ LORENZEN (R 07)
28. maj 1891–27. juli 1981

Sidste nyt om cricket

Ole Hückelkamp, Sorø student og ivrig cricket-spiller og instruktør indleder i dette efterår en offensiv for at få indført undervisning i folkeskolen i crickets begyndelsesgrunde. Vi håber at høre mere om, hvordan det går i et kommende nummer af Soranerbladet.

Red.

Memo

Frokost i Frederiksberg Rådhuskælder den 3. september og den 1. oktober kl. 12,15.

I september kommer Inger Margit Salling og taler om sit arbejde i FDB's prøvekökken, og i oktober taler borgmester Ib Juhl om fremtiden for den kollektive trafik.

Soranere i Middelhavet

Den i juni-nr. omtalte sejlstur i Middelhavet for soranere blev en stor succes. Forhåbentlig kan vi bringe en artikel herom i oktober-nummeret af SB.

MEDELEMSKONTINGENTET

er af bestyrelsen fastsat til 65 kr. for året 1981. For juniormedlemmer fra og med årgang 1974 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun 30 kr. Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kontingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

SORANSK SAMFUND: Kassereren

Civilingeniør S. Kamman
Tobakvej 10 2880 Søborg
(01) 69 11 44
Postgiro 4 00 17 10

BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Sverige, Finland og på Island fremsendes fortrykte girokort. Medlemmer bosat i det øvrige udland, bedes tilsende os en check trukket på en dansk bank og lydende på danske kroner (det koster ellers samfundet d. kr. 20,00 at indløse en check). Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde uden yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

HENVENDELSER vedrørende:

SORANSK SAMFUND stiles til:

Overlæge Palle Taarnhøj
(Soransk Samfunds formand)
Københavns Amts Sygehus
2600 Glostrup
(02) 96 43 33, lokal 476

Næstformand, lektor mag. art. Thyge Winther-Jensen
Brogården, Lønholt
3480 Fredensborg
(01) 13 51 05, (02) 19 21 35

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
(03) 63 08 57 (bedst 18–19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 København K.
(01) 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri ApS
(03) 63 06 75

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK
Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG
Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING Sj.
Autogården
(03)* 41 11 22

Nyt tøj til bilen

ALTIKA

Autokonfektion
Blegdamsvej 28
2200 København N
(01) 39 64 41

Poul & Bent Henningsen
(1939)

**H. C. Bjødstrup
Jensen**

Urmager & Optiker

St. Kongensgade 32
1264 København K
Telf. 15 18 21

Grundlagt 1821

Sorø Akademi
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

gælder det **SPHAGNUM** så tal med

Pindstrup Mosebrug A/s

Pindstrup
8580 Ryomgård
Telefon (06) 39 61 00

SAAB
LANCIA
POLSKI FIAT

Salg - Service

Aut. SAAB-forhandler
NIELS THIELE

Automobiler
STENLØSE

Tlf (02) 17 00 72

**SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ**

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 6 00 71 63

THOR-VASK - NÆSTVED

TELEFON 72 25 50

DET BEDSTE
I VERDEN ER...

**Det næstbedste i verden
er Faxe Fad**